

Bibliotekarstudentens nettleksikon om litteratur og medier

Av Helge Ridderstrøm (førsteamanuensis ved OsloMet – storbyuniversitetet)

Sist oppdatert 14.03.24

Om leksikonet: https://www.litteraturogmedieleksikon.no/gallery/om_leksikonet.pdf

Esoterisk litteratur

(_sjanger, _sakprosa) Også kalt “esoterica”, eventuelt “alternative bøker”. Fra gresk “esoterikos”: “innadvendt”. Litteratur innen emner som magi, mystikk, tarot (spådomskort), okkultisme (tro på og bruk av magi), astrologi, alkymi, spiritisme, sjelevandring/reinkarnasjon, teosofi, hermetisme, sjamanisme, healing, nyreligiøsitet (Gaia-religion, scientologi, satanisme m.m.), New Age (New Age-spiritualitet og -livsanskuelse) osv.

“[I]t is evident that there is an ever-growing public looking for alternative belief systems to quench the thirst for inner peace and happiness in a materialistic-oriented society, devoid, for many, of the religious support systems of the past.” (Effing 2009)

“As “concealed wisdom” the occult is linked to, but not identical with, *mysticism* as “secret experience.” It is also linked to the term *esoteric*, which, from the Greek *esotericós* (inward), i.e., secret teaching, can be traced to Greek philosophy of the 3rd century A.D., and can be applied to all cultures. But today, in a semantic context shaped since the late 19th century, “esoteric” is used in two different senses: (1) as a general term for occult practices, teachings and communities, and (2) as an “inner path” to certain spiritual experiences that goes beyond following dogmas and ideas in an external or formal manner, and which is connected with tradition, secrecy and initiation.” (Birgit Menzel i https://www.rhga.ru/science/center/ezo/publications/The_Occult_Revival.pdf; lesedato 28.03.22)

Den britiske poeten William Blake (1757-1827) skal ha vært den første som brukte begrepet “New Age” med tilnærmet samme betydning som det har i dag. I diktet “Children of a New Age” er det “i framtida mennesket får åpnet sine sanser så de kan oppdage flere dimensjoner” (*Dagbladet* 27. november 2007 s. 39).

Litteraturen tilbyr en hemmelig eller mystisk viten, som gjelder en livsdimensjon utenfor den lett tilgjengelige virkeligheten (Pfreundschuh 2018b). Litteraturen kan overlappe med skjønnlitteraturen fordi mye av det som beskrives kan påstås å være oppdiktet og fiktivt. En esoterisk bok om forfatterens vei til frelse ved å møte en overnaturlig skapning som gir gode råd, kan oppfattes som f.eks. en roman.

“Jeanette Sky er religionshistoriker, og har sammen med Tonje Mehren redigert bindet *New Age* i bokserien *Verdens hellige skrifter*. [...] Med boken ville vi forankre det man i dag kaller nyåndelighet, som man før gjerne kalte New Age, til en tradisjon og til en historie. [...] New Age-feltet er ganske flytende, og ingen av tekstene er i utgangspunktet kanoniske eller hellige. Men de er blitt det, gjennom bruk og referanser i New Age-miljøet.” (*Morgenbladet* 19. desember 2008–1. januar 2009 s. 36-37)

“The countercultural movement that began in the late 1960s gave rise to unconventional, polymorphous religiosity that sought to break through conventional spirituality to explore unknown regions of psyche and soul through such diverse religious resources as Zen, shamanism, and psychoactive drugs, to name but a few. In the 1990s, that search continues in the “New Age” movement.” (Roy M. Anker sitert fra Effing 2009) “New Age phenomena tend to be concerned with the inner self; practitioners are looking for spiritual fulfillment, and they often reject traditional religions, moving from one hoped-for spiritual solution to another (Ben-Yehuda 1985).” (Bird 1992 s. 125)

Tekstene bidrar til en “kosmisk følelse” av dyp mening og av at skjulte sannheter åpenbarer seg (Pfreundschuh 2018b). Tekstene gir dessuten en slags tolkningsnøkkel til dype sammenhenger, f.eks. i astrologi. Leseren får tilført betydning og energi til sitt liv fra de sammenhengene som hun/han får innsikt i. Innsiktene kan minne om Platons hulelignelse: Folk flest ser bare skygger, men leseren får se på de (ofte enkle) sannhetene som er bak de forvirrende skyggebildene.

Målet er å få en opplevelse av en stor, kosmisk betydning som enkeltmenneskets liv inngår i og som gir en slags “frelse” (gjernede med sunnhet, lykke, god karma...). Men ofte må mennesket akseptere en “kosmisk nødvendighet” (Pfreundschuh 2018b) som kan innebære å leve med sykdom, i fattigdom eller lignende. Den individuelle sjel tilhører en “verdenssjel” som bestemmer over individets liv, men enkeltmennesket kan uansett utvikle mer bevissthet om hvilken universell sammenheng det inngår i, og lære seg å tenke positivt, styrke sin selvinnsikt og -kontroll, øke sin sensitivitet osv. Den enkelte leser av esoterisk litteratur kan komme i kontakt med skjulte krefter i seg selv (i jeg’et), i naturen og i kosmos (Pfreundschuh 2018b).

“The expression “New Age” came into existence in the 1970s and 1980s. [...] Marilyn Ferguson’s best-selling *Aquarian Conspiracy* was a presentation of the social agenda and philosophical vision of the New Age. Ferguson’s writing attained status as the unofficial scripture of the movement. [...] Shirley MacLaine’s book, *Out on a Limb*, chronicles her reluctant conversion to New Age belief. This book describes her travels and studies, which include science fiction-like dimensions, out-of-body travel, contact with extraterrestrial beings, “trance channeling” (séances), and a “guided tour” of the unseen world. MacLaine’s second book, *Dancing in the Light*, tells about her reach into the world of yoga, reincarnation,

crystal power, Hindu mantras, and past-life recall experiences mediated through acupuncture. Her spirit guides informed her that each individual is God, and she passed along the “wisdom” that the person is unlimited. One only has to realize it. [...] New Age thinking has its roots, then, in Eastern mysticism, which attempts to bypass the mind. There is a new organ of perception – the third eye – which gives spiritual light. One needs to get to the “psychic self” by training one’s self to ignore messages from the mind or to see that the mind is actually achieving “cosmic consciousness.” The mind can create reality. Neil Anderson in his book, *Walking Through the Darkness*, writes this: “The New Age movement is not seen as a religion but a new way to think and understand reality. It’s very attractive to the natural man who has become disillusioned with organized religion and Western rationalism. He desires spiritual reality but doesn’t want to give up materialism, deal with his moral problems, or come under authority” (page 22). Anderson goes on to summarize New Age thinking (pages 22-24) as follows:

- (1) It is monism. The belief that all is one and one is all. History is [...] humanity’s fall into ignorance and the gradual ascent into enlightenment.
- (2) All is God. If all is one, including God, then one must conclude that all is God. It is pantheism – trees, snails, books, and people are all of one divine essence. [...]
- (3) There is a change in consciousness. If we are God, we need to know we are God. We must become cosmically conscious, enlightened, or attuned to the cosmic consciousness. Some who reach this enlightened status will claim to be “born again” [...]
- (4) A cosmic evolutionary optimism is taught. There is a New Age coming. There will be a new world order, a new world government. New Age thinkers believe that there will eventually be a progressive unification of world consciousness. [...]
- (5) New Agers create their own reality. They believe they can create reality by what they believe, and, by changing what they believe, they can change reality.” (<https://www.gotquestions.org/new-age-movement.html>; lesedato 28.03.18)

“Til tross for et enormt mangfold, er det noen ideer som stadig dukker opp når man studerer New Age-bevegelsen. [...] Et sentralt kjennetegn ved New Age-bevegelsen er at den i stor grad er *motkulturell*. Dette innebærer at den i stor grad representerer en kritisk holdning til massesamfunnets politiske styre, religion, levesett og moral. Parallelt søker New Age-bevegelsen å tilby alternativer til det som oppfattes som negative trekk ved breddekulturen. Dette er en viktig grunn til at New Age-bevegelsen i stor grad er synonymt med *alternativbevegelsen*. Det foregår imidlertid en stadig utveksling mellom det alternative og det etablerte, og i de senere årene har det vært en tendens til at alternative ideer og praksiser i økende grad har fått innpass i de brede lag av samfunn og kultur. *Antidogmatikk* framstår som en grunnleggende verdi innenfor New Age. Med dette menes en

grunnleggende skepsis mot absolutte sannhetskrav, og mot personer og institusjoner som mener å forvalte sannhet på vegne av andre. Kritikkk rettes ofte mot tradisjonell kristendom, fordi den anses for å være dogmatisk, autoritetsstyrt og ekskluderende. Moderne vitenskap, og særlig skolemedisinen, blir i enkelte tilfeller også kritisert for ikke å være åpen for alternativ terapi. Parallelt med anti-dogmatikken ser vi et sterkt fokus på *enkeltindividet* og på *personlig erfaring*. En utbredt forestilling er at enhver både kan og må finne sin egen sannhet og sin egen vei til personlig erkjennelse. Det finnes ingen universalløsning som passer for alle. Enkeltmennesket tilskrives også stor makt til å styre sin egen åndelige utvikling. Individualismen preger også hvordan man ser på åndelige eksperter i New Age-bevegelsen. I stedet for et presteskap som forvalter sannhet og ritualer på vegne av andre, forstås og omtales “profesjonelle” New Age-aktører i stor grad som “veiledere” eller “hjelpere”. (Margrethe Løøv i <https://religioner.no/laeringsressurser/fagartikler/nyreligiositet-en-oversikt/>; lesedato 26.10.20)

Holisme er “en utbredt forestilling i New Age-bevegelsen. Holisme går ut på at alt ses på som et integrert hele. Alt henger sammen med alt – fra universet til jordkloden til mennesket til atomer. Fordi de er forbundet med hverandre, vil helhetens deler påvirke hverandre. Denne tankegangen gjør seg gjeldende både som ontologisk grunntanke og som grunnlag for nyåndelige former for healing, økologi og etikk. [...] henviser begrepet New Age i streng forstand til en forventning om en *ny og bedre tidsalder*. Dette henspiller på ideen om at vi befinner oss ved et veiskille i verdenshistorien. Her gjør både millenaristiske og apokalyptiske visjoner seg gjeldende – noen mener verdens og menneskenes utvikling er å forstå som en oppadgående kurve, mens andre tror vi må gjennom en dyp krise før vi kan entre den nye tidsalder. Hvordan disse ideene mer konkret kommer til uttrykk, varierer i stor grad. Et generelt kjennetegn ved New Age-aktører er at de har en lang rekke inspirasjonskilder til sine forestillinger og praksiser. Kombinert med den antidogmatiske grunnholdningen og opphøyningen av enkeltindividet som religiøs aktør, bidrar denne synkretistiske tendensen til et enormt indre mangfold.” (Margrethe Løøv i <https://religioner.no/laeringsressurser/fagartikler/nyreligiositet-en-oversikt/>; lesedato 26.10.20)

“Når man snakker om nyreligiøsitet eller nyåndelighet, sikter man gjerne til grupper og ideer som for alvor fikk gjennomslagskraft i vestlige samfunn i kjølvannet av 1960-tallets motkulturelle ungdomsopprør. Nyreligiøsiteten har imidlertid lange røtter, både i vestlige religiøse tradisjoner og verdensreligioner som buddhisme og hinduisme.” (Margrethe Løøv i <https://religioner.no/laeringsressurser/fagartikler/nyreligiositet-en-oversikt/>; lesedato 26.10.20) “Tro på overmenneskelige vesener, funderinger over hva som skjer etter døden, helbredelsesritualer og spådomskunst er ikke nytt. Tvert imot hører det med til religionenes vanlige repertoar.” (Ingvild Sælid Gilhus i <https://religioner.no/forskingen/universitetet-i-bergen/hva-er-nytt-med-nyreligiositet/>; lesedato 26.10.20)

“Daniil Andreev, whose novel or rather mystical tract, *The Rose of the World* (*Roza mira*), written in total isolation from society during twenty years of the Gulag prison camps, has circulated in samizdat since the 1960s. The work was published more than once in the early 1990s and has had a considerable impact on Russian writers and intellectuals, if one can judge by the number and contexts in which his name and book are quoted and alluded to. What has established his reception as an esoteric visionary beyond orthodox mysticism is not only his language; the terms he uses, though neologisms, sound much like the ones Blavatsky used in her *Isis Unveiled*, but Andreev also professes the theosophical ideas of a pan-religion and reincarnation. [...] Daniil Andreev, *Roza mira* (Moscow 1990); English translation, *The Rose of the World* (New York 1996)” (Birgit Menzel i https://www.rhga.ru/science/center/ezo/publications/The_Occult_Revival.pdf; lesedato 28.03.22).

“The occult explosion of the ‘70s was [...] a turn inward, a concentration on the self. Housewives and hippies, celebrities and bureaucrats, practiced Transcendental Meditation because it promised inner peace. Also in vogue were programs that promised self-transformation and personal empowerment. [...] Astrology became an integral part of popular culture. Jesse Stearn’s *A Time for Astrology* (1971) and Linda Goodman’s *Sun Signs* (1975) became best sellers. People would open a conversation by asking, “What’s your sign?” A survey taken in the early ‘70s revealed that at least 5 million Americans planned their lives according to astrological predictions, roughly two thirds of daily newspapers had a daily horoscope column, and there was enough business to keep 10,000 full time and 175,000 part time astrologers busy. [...] The New Age movement began in the ‘60s and grew steadily thereafter. Marilyn Ferguson, author of *The Aquarian Conspiracy* (1980), maintained that a leaderless but powerful network is working to bring radical change to American life; a new era of personal fulfillment and limitless potential is at hand. Once again, we find American optimism. [...] Other sources of the New Age movement include American Indian spirituality (a rough parallel to contemporary Russians’ interest in shamanism) and Carlos Castaneda’s *The Teachings of Don Juan* (1969), about a Mexican Indian shaman able to reach an alternate reality by using hallucinogenic plants, which was translated into Russian. Castaneda’s eleven books sold more than eight million copies and were translated into seventeen languages.” (Bernice Glatzer Rosenthal i <https://library.oapen.org/bitstream/id/64f39b61-3e43-40f1-a397-389eb65ed847/1003383.pdf>; lesedato 28.03.22)

“In *Out on a Limb* (1983) and in subsequent books, Shirley MacLaine described her experience in recovering her past lives and her beliefs. *Out on a Limb* and *Dancing in the Light* (1985) were on *The New York Times* Best-seller list for several months. Like Blavatsky, MacLaine considers the soul an emanation of the Divine and contends that we are all gods, and that we can control our present and future lives, but she goes far beyond Blavatsky in asserting that we choose our parents and siblings. The emphasis on choice is quintessentially American. MacLaine popularized an occultism that includes esoteric Christianity, the belief

that “The man Jesus studied for eighteen years in India before he returned to Jerusalem. He studied the teaching of Buddha, became an adept himself, had complete control over his body, and understood that the body is only the house for a soul. He believed in karma and reincarnation, but the Nicene Council altered His teachings.” In *Dancing in the Light* (1985), MacLaine repeats what a trance-healer told her, “there is only one spiritual law (...). Everyone is a god. Everyone.” MacLaine visited Peru and reported that sightings of UFOs occur regularly. Some New Agers believe that Peru is an energy knot of the universe (like the Pamir knot for some Russians) and that Machu Picchu and the mysterious Nazca lines (which are visible only from the air) were created by extra-terrestrials. Erich von Däniken promulgated this theory in *Chariots of the Gods* (1968).” (Bernice Glatzer Rosenthal i <https://library.oapen.org/bitstream/id/64f39b61-3e43-40f1-a397-389eb65ed847/1003383.pdf>; lesedato 28.03.22)

“Som [biologiprofessor] Dag Hessen påpekte, blir det et tankekors når det er langt flere hyllemetere med såkalt alternativ litteratur enn det er av den litteraturen den skal være et alternativ til. Vi lever i en kultur der vitenskap ofte møtes med større skepsis enn overtro” (*Dagbladet* 15. desember 2010 s. 2). En fransk undersøkelse fra 1989 viste at 25 % av befolkningen i alderen 18-24 trodde på det paranormale, men bare 9 % av befolkningen over 55 år. En undersøkelsen viste også at 45 % av ungdommene i alderen 18-25 trodde på astrologi (Galland 1997 s. 182).

“Astrologi betyr “stjernetale”, avledet av det greske *astron* som betyr stjerne og *logos* som betyr ord og tale, til og med fornuft. Himmels fornuftige tale omfatter en forestilling om at himmelrommet kan tale til oss mennesker. Himmelen lar seg avlese. Ved hjelp av astrologi kan vi få innblikk i hvordan himmelrommets krefter innvirker på det jordiske liv. Jorden er sentrum for astrologiske forestillinger og med tolv stjernebilder på himmelen valgt ut for å utgjøre “dyrekretsen” med tolv stjernetegn som solen, månen og planetene beveger seg gjennom i løpet av et år.” (*Bokvennen* nr. 1 i 2002 s. 11)

Esoterisk kunnskap kan ikke etterprøves vitenskapelig (men Albert Einstein skal ha uttalt at den virkeligheten vi kjenner, bare er én side av krystallen, og at det uendelig mange andre realiteter som vi ikke har tilgang til). Kunnskapen om disse områdene kan en (ifølge både forfattere og lesere) vanligvis ikke bare lese seg til, den krever innvielse, tro, meditasjon og lignende, men litteraturen kan være et element i innvielsen eller den indre “opplysningen”. Oftest fokuserer bøkene på personlighetsutvikling og sjelelig helbredelse (healing, naturmedisin, lukte-terapi, lys-terapi m.m.). Litteraturen faller inn under Ottar Grepstads sjangerkategori rettleidende tekster. Noen rettleidende tekster fungerer som tolerante rådgivende tekster, andre har tydeligere befalende og fordømmende formuleringer. Det finnes både innføringsbøker og bøker for viderekomne innen mange av emnene. Bestemte bøker kan være mye lest innen bestemte subkulturer. New Age kan oppfattes både som et livssyn, en spirituell bevegelse og en subkultur (Dürr og Zimmerli 1989 s. 334-336).

“[A]s we look over Western esotericism from antiquity to the present, we can discern one characteristic that emerges as central throughout the entire period: gnosis. Once again, the word “gnosis” refers to direct spiritual insight into the nature of the cosmos and of oneself, and thus may be taken as having both a cosmological and a metaphysical import. Indeed, one may speak of these as two fundamental but related kinds of gnosis: under the heading of ‘cosmological gnosis’ we may list such traditions as astrology and the various forms of -mancies such as geomancy, cartomancy, and so forth, as well as numeric, geometric, and alphabetic traditions of correspondences and analogical interpretations, traditions of natural magic based on these correspondences, and so forth. Cosmological gnosis illuminates the hidden patterns of nature as expressing spiritual or magical truths; it corresponds, more or less, to the *via positiva* of Dionysius the Areopagite. Metaphysical gnosis, on the other hand, represents direct insight into the transcendent; it corresponds, more or less, to the *via negativa* of Dionysius the Areopagite, and is represented by gnostic figures like Meister Eckhart and Franklin Merrell-Wolff, to offer two historically disparate examples. These terms are not mutually exclusive but exist on a continuum: visionary experiences in general belong to the realm of cosmological gnosis, but they may nonetheless convey metaphysical gnosis.” (Arthur Versluis i <http://www.esoteric.msu.edu/VolumeIV/Methods.htm>; lesedato 28.12.11)

“Without hidden knowledge to be transmitted in one fashion or another, one does not have esotericism. Alchemy, astrology, various kinds of magical traditions, Hermeticism, Kabbalah, Jewish or Christian visionary or apophatic gnosis – under the rubric of ‘Western esotericism’ are a whole range of disparate phenomena connected primarily by one thing: that to enter into the particular arcane discipline is to come to realize for oneself secret knowledge about the cosmos and its transcendence. This secret or hidden knowledge is not a product of reason alone, but of gnosis – according to esotericism, it derives from a supra-rational source. Gilles Quispel, the scholar of ancient Gnosticism, has argued that European tradition may be demarcated into a triad of faith, reason, and gnosis, with gnosis being the third and hidden current of Western thought. While I do not agree with some of Quispel’s Jungian premises, I do think that he is fundamentally right in proposing this triad, and further think that we cannot investigate European, American, or other categories of comparatively recent esotericisms without reference to their historical antecedents at least as far back as late antiquity. One cannot fully understand the triad of faith, reason, and gnosis without considering the full range of European history in which it manifests itself.” (Arthur Versluis i <http://www.esoteric.msu.edu/VolumeIV/Methods.htm>; lesedato 28.12.11)

Pan-determinisme innebærer at alle hendelser har en spesiell grunn, også de tilsynelatende mest tilfeldige hendelser, ofte med overnaturlige forklaringsgrunner (Todorov 1970 s. 116). Med pan-determinisme som forklaringsstrategi utviskes

skillene mellom det fysiske og det mentale, materie og ånd, og mellom tingene og ordene (Todorov 1970 s. 119).

To tyske forfattere har satt opp en oversikt over hvordan New Age-bevegelsen forstår noen tradisjonelle begreper, eller “oversetter” dem. Til venstre nedenfor står det ord som brukes ofte i vårt samfunn, ord som har konvensjonelle, velkjente betydninger. Til høyre står “New Age-betydningen” av ordene:

analytisk	trangsynt
empirisk	overflatisk
esoterisk	sant/innsiktsfullt
fantasi	overnaturlig
hedonistisk	selvforvirkligende
hallusinasjon	visdom
utydelig	dypsindig
forvirrende	opplysende
irrasjonelt	innfølelse
logisk	kverulantisk
medisin	bedrag
normer	overgrep
mystisk	verifiserbart
objektiv	smålig
okkult	allvitende
rasjonelt	arrogant
romantisk	bevisst
naturvitenskap	skade
vitenskapelig	uvitende
uvanlig	vidunderlig
uhygienisk	naturlig
ønsketenking	realistisk

(Dürr og Zimmerli 1989 s. 333).

Mange forfattere forteller om livet sitt, egne erfaringer og hvordan de ble “frelst”, og vil gi andre mulighet til den samme innsikten og frelsen. Andre framstiller seg som vitenskapsmenn som sitter inne med sannheten om sjelen, framtiden eller noe annet. Forfatterne kan ha et helt alternativt verdensbilde til den moderne vitenskapen, f.eks. tro på at alle sjeler er ett, panteisme eller lignende. Esoterisk “viten” kan ikke oppnås gjennom vitenskapelig bevisførsel, fordi det dreier seg om overnaturlige innsikter i kosmiske dimensjoner.

Den esoteriske litteraturen omfatter blant annet litteratur av personer som hevder at de har paranormale evner, f.eks. er synske. Litteraturen blir ofte angrepet for å være falsk og lure folk. Motivet er å tjene penger på syke og ulykkelige personer. Den britiske forfatteren Cyril Henry Hoskin skrev under psevdonymet Tuesday Lobsang Rampa om sin inkarnasjon som en tibetansk lama, og ble anklaget for å lure folk.

“Verdenen av helbredere og synske er en ulekker blanding av sjarlataner, forvirrede mennesker og enkeltpersoner som har gått på helgekurs og øyner en forretningsmulighet” har Ingar Sletten Kolloen sagt (*Dagbladet* 23. februar 2008 s. 64), samtidig som han understreket at han trodde på Joralf Gjerstads (også kjent som “Snåsakallen”) helbredende evner. Kolloen skrev en bok om Gjerstad som førte til at mange flere oppsøkte Gjerstad for å bli helbredet.

Lilli Bendriss har skrevet *Alt jeg ser* (2018): “Allerede som barn opplevde hun at drømmene hennes ble virkelighet. Men først da hun var midt i livet oppdaget Lilli Bendriss hvilke evner hun har, og livet hennes tok en ny vending. I denne boken får leseren et innblikk i Lillis eventyrlige liv, fra den idylliske oppveksten på Sunnmøre og frem til karrieren hennes som “spøkelsesjeger” i det populære TV-programmet *Åndenes makt*. I denne boken får vi bli med bak kulissene. For hvordan er det egentlig å komme i kontakt med ukjente krefter? Blir hun noen gang redd? Hvordan føles det å være utstyrt med disse uvanlige evnene? Og er det en belastning å være det hun kaller “et bindeledd mellom to verdener”, eller føles det som en gave?” (<https://www.norli.no/alt-jeg-ser>; lesedato 13.03.21) I 2020 ga Bendriss og Camillo Løken ut *Du er klarsynt: 7 trinn til å aktivere dine evner*, som forklarer hvordan leseren kan aktivere sin klarsynthet og intuisjon gjennom enkle øvelser.

I tidligere århundrer har sjamaner og andre med påståtte overnaturlige evner eller innsikter i liten grad skrevet om sine erfaringer og kunnskaper. Middelalderens mystikere har i noen grad skrevet om opplevelsene sine, og deres tekster kan regnes til den esoteriske litteraturen. Engelskmannen John Dee skrev på 1500-tallet tekster med merkelige tall- og bokstavkombinasjoner, spesielle symboler, “paralogisk” metaforbruk og med “magiske” diagrammer (Hocke 1959 s. 127). Pionerer innen litteraturen fra 1700-tallet og framover er Emanuel Swedenborg, Karl von Eckartshausen, Helena Blavatsky, Julius Evola og Georgiades Ivanovitsj Gurdjieff. Godtselgende esoteriske forfattere i vår egen tid er blant andre Neal Donald Walsch, James Redfield og Leonard Dobrzanski.

Eckartshausens *Om trolldomskreftene i naturen* (1819) og andre verk ble oversatt til flere språk og gjorde forfatteren til en av sin tids mest siterte esoterikere (Schneider 2004 s. 409).

“Aleister Crowley, original name Edward Alexander Crowley (born October 12, 1875, Royal Leamington Spa, England – died December 1, 1947, Hastings), British occultist, writer, and mountaineer, who was a practitioner of “magick” (as he spelled it) and called himself the Beast 666. He was denounced in his own time for his decadent lifestyle and had few followers, but he became a cult figure after his death. [...] wrote *The Diary of a Drug Fiend* (1922), which was published as a novel but was said to have been based on personal experience. The death of a young follower in Sicily, allegedly after participating in sacrilegious rituals, led to denunciations of Crowley in the British popular press as the “wickedest man in the

world” and to his expulsion from Italy in 1923. Having exhausted his inheritance on travel and extravagances, Crowley moved back to England in the early 1930s. His last notable achievement was the publication of *The Book of Thoth* (1944), in which he interpreted a new tarot card deck, called the Thoth, that he had designed in collaboration with the artist Frieda Harris.” (<https://www.britannica.com/biography/Aleister-Crowley>; lesedato 31.01.23)

Gerald B. Gardner var en engelsk mann som i mellomkrigstiden “settled near the New Forest. It was here that he discovered European occultism and beliefs, and according to his biography, claimed that he was initiated into the New Forest coven [heksesabbat]. Gardner believed that the witchcraft being practiced by this group was a holdover from an early, pre-Christian witch cult, much like the ones described in the writings of Margaret Murray. Gardner took many of the practices and beliefs of the New Forest coven, combined them with ceremonial magic, Kabbalah, and the writings of Aleister Crowley, as well as other sources. Together, this package of beliefs and practices became the Gardnerian tradition of Wicca. Gardner initiated a number of high priestesses into his coven, who in turn initiated new members of their own. In this manner, Wicca spread throughout the UK. [...] The Gardnerian *Book of Shadows* [ca. 1950] was created by Gerald Gardner with some assistance and editing from Doreen Valiente, and drew heavily on works by Charles Leland, Aleister Crowley, and SJ MacGregor Mathers.” (Patti Wigington i <https://www.learnreligions.com/what-is-gardnerian-wicca-2562910>; lesedato 21.09.23)

Gardners bok *Witchcraft Today* (1954) “offered the world a new religion, Wicca, and captured the imaginations of spiritual seekers everywhere. The author, Gerald Gardner, was writing about a small, secret coven of hereditary Witches, brave people who had hidden their faith for centuries to avoid persecution. His descriptions of their practices and history, their working tools and festivals, impelled a rediscovery of indigenous British religion and, globally, fueled a movement now boasting between 3 and 5 million members, making Wicca one of the fastest growing religions in the United States. To celebrate the anniversary, Citadel Press is proud to be republishing Gardner’s book in an expanded edition with contributions from today’s Wiccan elders on the religion’s past, present, and future. From Picts and pixies to Knights Templars and persecution; from Celtic cauldrons [heksegryter] to Kabbalitic magic, *Witchcraft Today* also includes important biographical information on Gardner and his historical context. This is an urgently needed reissue of a classic work to be used for study, reflection, inspiration, and transformative ideas, invaluable to understanding the Craft and its path.” (<https://www.isbns.net/isbn/9781258175979/>; lesedato 21.09.23)

“In 1954, a retired British civil servant published a book that would have a profound effect on the religious landscapes of both the UK and the US. *Witchcraft Today* (1954) was Gerald Gardner’s attempt to introduce the religion of Wicca to the world at large in order to stave off its demise, which he believed was imminent.

He had previously published *High Magic's Aid* (1949), a novel that incorporated Wiccan practices in a fictional setting to avoid violating the laws banning witchcraft, which were not repealed in England until 1951. A few years later, Gardner published a second work, *The Meaning of Witchcraft* (1959), in which he described the origins of the religion he had championed, and which he now believed could survive and flourish.” (Pukkila 1999)

“Doreen Valiente, one of Gardner’s high priestesses, was instrumental in crafting many of the texts and rituals Gardner claimed were given him by the coven he discovered in the Old Forest when he was practicing ceremonial magick but seeking something more. Her book *The Rebirth of Witchcraft* (1989) gives a detailed account of her encounter with Gardner and the early history of his coven and his work. Gardner himself may have chosen to use the texts from Charles G. Leland’s *Aradia, or, The Gospel of the Witches* (1890) in reviving what he believed were ancient practices, but Valiente rewrote them in the forms known and loved by Wiccans today.” (Pukkila 1999)

“Zsuzsanna Budapest, founder of the main branch of Dianic Wicca (a tradition that uses only Goddess imagery and confines its practice to women), was the first witch to publish a feminist ritual manual that focused on events specific to women’s lives and concerns. *The Feminist Book of Lights and Shadows* (1976) was expanded to two volumes in *The Holy Book of Women’s Mysteries* (1989), published in a revised one-volume edition in 1989. Besides her focus on women’s issues, Budapest’s expressions of Wicca displayed the exuberance, playfulness, and creativity that were to become characteristic of the religion as it expanded in the US. Her work *The Grandmother of Time* (1989) offers rituals, stories, and goddesses for each month of the year, as well as stories of her own experiences in Wicca and the feminist movement. *Grandmother Moon* (1991) follows the same format but uses the 13 lunations of a solar year instead of the 12 months to organize the material.” (Pukkila 1999)

“Another early feminist Wiccan is Diane Stein, whose *The Women’s Spirituality Book* (1986) was well received by those who resisted the gender constraints of more traditional Wicca. In it, she offers definitions of women’s spirituality, rituals (intended for the yearly festivals) that use only goddess imagery, spells for healing and self-blessing, and women-centered methods of divination. In *Casting the Circle: A Woman’s Book of Ritual* (1990), Stein expands from the eight traditional rituals to include ceremonies for birth, menarche, handfasting, menopause, ending relationships, and death. Her anthology *The Goddess Celebrates* (1991) is a collection of rituals written and presented by a variety of women practicing feminist Wicca. One of those authors, Shekhinah Mountainwater, based her own guide to feminist Wicca, *Ariadne’s Tread: A Workbook of Goddess Magic* (1991), on a correspondence course she designed to introduce individuals or groups to a woman-centered version of The Craft; hence it includes exercises and questions as well as rituals. In *Wild Witches Don’t Get the Blues* (1992), another well-known

Dianic Wiccan, Ffiona Morgan, offers women-centered astrology, tarot, rituals, and lunar magic to correct patriarchal imbalances in those practices. John Rowan offers the perspective of a male feminist and his response to the Goddess in *The Horned God: Feminism and Men as Wounding and Healing* (1987).” (Pukkila 1999)

“Probably the best known Wiccan, feminist or otherwise, is Starhawk [Miriam Simos]. Her *The Spiral Dance* (rev. ed., 1989) was a watershed in the history of Wicca. [...] *Dreaming the Dark: Magic, Sex, and Politics* (1982; 1997) set forth Starhawk’s analysis of the ways that magic, politics, and the erotic combine in Wicca to empower its practitioners to challenge the wounds of society: racism, sexism, violence, poverty, war, and pollution. *Truth or Dare* (1987), a work of theory and practice, contains rituals, exercises, and stories to aid Wiccans to challenge “power over” ways in themselves and society and replace them with “power from within.” [...] Among the many authors who write about Celtic forms of Wicca, Pattalee Glass-Koentop, in *Year of Moons, Season of Trees* (1991), explains the connections between the lunar calendar, the Ogham alphabet, and the sacred trees. D. J. Conway’s *Celtic Magic* (1990), a good example of the “cookbook” approach, gives all the basics needed for practicing Wicca with a Celtic bent. [...] Scott Cunningham, probably the best known and certainly one of the best loved of the eclectics, was initiated in a tradition created by an American teenager called the Standing Stones tradition. Cunningham believed in a simple, flexible Wiccan practice drawn from nature. This approach is made clear in his *Earth Power: Techniques of Natural Magic* (1983).” (Pukkila 1999)

Gresk-armenske Georg Ivanovitch Gurdjieff blir i en monografi omtalt som “bereist mystiker, koreograf og komponist, lege og mesterkokk, gebrokket filolog, ingeniør og svindler, slibrig moralist, medisinmann og kremmer” (Jensen 2002 s. 7). Ifølge Axel Jensen er Gurdjieffs storverk *Beelzebub’s Tales to His Grandson* (publisert på engelsk i 1950) (Jensen 2002 s. 23). “Kun en leser som oppriktig opplever en barnslig glede ved å lese eventyr, vil kunne forstå Gurdjieffs 1200 siders verk. I dette kosmiske eventyr omhandles de mest alvorlige temaer, på orientalsk vis, i en rytme som er veldig fjern for den vanlige moderne europeer. [...] Gurdjieff satte seg som mål å skrive en åpenbaringsbok” (Jensen 2002 s. 247-248).

Amerikaneren Anton Szandor LaVey (egentlig navn Howard Levy) grunnla i 1966 en “Satans-kirke” i California, kalt “First Church of Satan”. Kjernen i denne “religionen” er ikke ondskap, men nytelse og absolutt herredømme over sin egen eksistens (Wehrli 2005 s. 458). LaVey har gitt ut *The Satanic Bible* (1969) og noen andre bøker.

Elvis Presley “opplevde flere ganger at mødre hadde med sine syke og handicappede barn på konsertene og ropte: “Elvis, ta på mitt barn!” Det foreligger vitnesbyd fra folk som hevder seg helbredet av Elvis. [...] forfatter Cinda Godfreys [bok] “The Elvis-Jesus Mystery: The Shocking Scriptural and Scientific Evidence That Elvis Presley Could Be The Messiah Anticipated Throughout History” (1999)

[...] hevder å dokumentere at Elvis, Jesus og Adam har samme sjel, og at de alle har vært her på oppdrag fra Gud. Her kan du lese at Egypts pyramider er monumenter over Elvis!” (*Aftenposten* 8. januar 2005 s. 12)

Jane Roberts bok *Din egentlige virkelighet* (på norsk 1996) har som undertittel “Slik vekker du skjulte krefter i ditt indre til liv og skaper deg en lykkeligere og mer meningsfylt tilværelse”. Denne undertittelen formulerer det som er målet for nesten all esoterisk litteratur. På forsideomslaget står det “Seth” med store bokstaver. På baksideomslaget står det blant annet: “Lær deg å vende motgang til medgang og få mer ut av livet enn du noen gang har trodd du er i stand til. Denne boken står i en særstilling både når det gjelder innhold og hvordan den har blitt til. Seth – en ikke-fysisk personlighet utenfor tid og rom – tegner gjennom forfatteren Jane Roberts et nytt og banebrytende verdensbilde som setter alle vitenskapelige “sannheter”, religiøse dogmer og filosofiske systemer på meget hard prøve. Siden Seths/Roberts’ forfatterskap så dagens lys i 1963, har bøkene deres gitt livet nytt innhold og ny mening for millioner av mennesker verden rundt. De til sammen ni bøkene Seth rakk å diktere til Jane Roberts i løpet av nesten 1800 seanser frem til hun døde i 1984, har dannet skole for alt annet kanalisert materiale og betegnes som enestående i sitt slag. [...] Seth er en uuttømmelig kilde til livsvisdom som gir svar på mange av de spørsmål som menneskene alltid har stilt”.

“Særlig i bokmarkedet finner vi mange tegn på massenes høyst tvilsomme visdom: I nyere tid har for eksempel rundt 30 millioner lesere skaffet seg den australske tv-produsenten Rhonda Byrnes bok *Hemmeligheten*. Boken er et sammensurium av positiv psykologi, kvantemekanikk og *Da Vinci-koden*. Den forsøker å overbevise leserne om at tankene man har i hodet, materialiserer seg i virkeligheten – og at dette er en esoterisk kunnen som verdenshistoriens mest fremgangsrike personer har vært innforlivet med.” (psykologiprofessor Ole Jacob Madsen i *Morgenbladet* 8.–14. februar 2019 s. 46)

Byrnes *Hemmeligheten* “ble en global suksess, oversatt til 50 språk, og har til dags dato solgt over 30 millioner eksemplarer. Da *Hemmeligheten* ble lansert her til lands i 2007, kommenterte religionshistorikeren Jeanette Sky imidlertid at ideen passet som hånd i hanske med den amerikanske drømmen om at du kan få til hva du vil, bare du vil det nok. [...] I *Hemmeligheten* var de innvidde i “loven om tiltrekning” to dusin nålevende guruer samt noen av historiens største personligheter: Platon, Shakespeare, Newton, Hugo, Beethoven, Lincoln, Emerson, Edison og Einstein. Antagelig var det lurt å kun liste opp døde menn siden de ikke kunne ta til motmæle. [...] I filmversjonen av *Hemmeligheten* er det en vanvittig scene, etter alle tiders moralske standarder, der en mann overfalles på grunn av sin homofile legning. Forklaringen som gis, er at det han fryktet til slutt ble til virkelighet. [...] Rhonda Byrnes fremste inspirasjonskilde, eller “hemmeligheten bak *Hemmeligheten*” som den er blitt kalt, er den amerikanske Ny Tankeforfatteren Wallace Wattles’ selvhjelpsbok *The Science of Getting Rich* fra 1910, som er basert på den idealistiske grunnideen om at “vi kan forme ting i tankene

våre, og ved å overføre disse tankene til den formløse substansen kan vi forårsake at det vi tenker på, oppstår”. Derfor gjelder det også å aldri tillate seg å tvile eller tenke en kritisk tanke. “Snakk aldri om at det er vanskelige tider”, advarte Wattles følgerne. [...] Hvorfor slår manifestering tilsynelatende bedre an nå enn før? Kanskje erfarer flere nå at stadig mindre er opp til dem, og at de derfor kompenserer med å innordne seg med en metode som lover dem stadig mer. [...] er hemmeligheten ved manifesteringens stadige tilbakekomst helt enkelt som lottoens uopphørlige appell? Rasjonelt sett er lotto bare flaks, de fleste anerkjenner det. Men den lille muligheten for at det kan finnes noe slikt som skjebne eller kosmisk rettferdighet, gjør at man ikke kan ta sjansen på å la være.” (psykologiprofessor Ole Jacob Madsen i *Morgenbladet* 3.–9. mars 2023 s. 22-23)

“- Det er skremmende og interessant å se hvordan New Age passer inn i forbrukerkulturen. Man vektlegger et budskap basert på sanselighet, stemning, nærhet og opplevelse og lover forandring, selvrealisering og lykke. I sentrum står individet uten forpliktelse eller ansvar for sine medmennesker.” (religionshistoriker May-Lisbeth Myrhaug i *Dagbladets Magasinet* 3. oktober 2009 s. 41)

“En amerikansk new age-sekt har bestemt seg for at den indiske forfatteren Raj Patel er Gud. Mer presist: Han er den tilbakevendte Maitreya, en frelserskikkelse som skal lede menneskeheten gjennom de siste tider. Patel passer til profetien: Han er født i 1972, han befant seg i London i 1977, han stammer, og – ikke minst – han benekter at han er Maitreya.” (*Morgenbladet* 12.–18. februar 2010 s. 35)

Eksempler på esoterisk litteratur:

James Redfield: *Den tiende innsikt* (på norsk 1996) – boka lover leseren å kunne “minnes” århundrer tilbake

Gudrud G. Bergman: *Healing med krystaller og stener* (1999) – om “stimulerende energier” forbundet med over 90 steintyper og forklaringer av hvordan deres energi påvirker mennesker

Susan Bowes: *Håndbok for hekser* (på norsk 1999) – om “positiv heksekunst” basert på “intuisjon og mottakelighet overfor naturens mysterier”; med besvergelses, hekseseremonier, runer, tarot og stjernebilder

Marianne Solberg Behn og Olav Bjørshol: *Stjerner & krystaller* (2009) – av forlaget kalt en “selvutviklingsbok om krystallenes energier og hvordan de kan bedre vår livskvalitet”

Sylvia Browne: *Synske barn: Om barn med overnaturlige evner* (på norsk 2010) – Browne hevder at barn husker åndeverdener

Ray Wesker: *Wicca: Book of Shadows for Beginners – Learn Wiccan Magick, Spells and Rituals for Love, Sex, Beauty, Marriage, Wealth, Happiness and Power* (2015)

“A popular example of the parable form of self-help book is James Redfield’s *Celestine Prophecy*, as well as his sequels, *The Tenth Insight: Holding the Vision* (1996) and *The Secret of Shambhala: In Search of the Eleventh Insight* (1999). The unnamed narrator in *The Celestine Prophecy* tells of his adventures in Peru where he goes to discover more about an ancient manuscript. Nine important insights translated from that manuscript emerge as he moves about the country; all the while, he is pursued by the military and aided by various sympathizers who know about the manuscript. Redfield’s book speaks to both spiritual and psychological concerns, but his mode of presentation is fictional. [...] However, within the narrative a clear catalog of lessons to be learned is apparent; in fact, the nine “insights” are the steps in the how-to formula that Redfield hopes to teach. Besides the two sequels, which are also parables, Redfield offers (with coauthor Carol Adrienne) a companion piece, *The Celestine Prophecy: An Experiential Guide* (1995). The *Experiential Guide* is a workbook intended for study groups or individual use.” (Dolby 2010)

Joost Elffers og Gary Goldschneiders *The Secret Language of Birthdays: Your Complete Personology Guide for Each Day of the Year* (1994) inneholder blant annet kapitlene “The Twelve Signs”, “The Fourty-eight Periods”, “The Four Elements”, “The Three Qualities”, “The Ten Planets” og en “Index of Notables”. “Many people have long suspected, as astrologers believe, that the day you were born affects your personality. While no one knows exactly how or why, birthdays do tend to be uncannily accurate predictors of psychological tendencies. The Secret Language of Birthdays by Gary Goldschneider and Joost Elffers describes in detail the characteristics and quirks of personality associated with being born on a particular day of the year. The 366 personality profiles in The Secret Language of Birthdays are based on a combination of astrology, numerology, the tarot, and Gary Goldschneider’s many years of observation of more than 14,000 people, including contemporary and historical figures. Goldschneider’s theory of “personology” proposes that all life is cyclical: people born on the same day occupy the same point in the year’s cycle and thus share certain characteristics. Learn what famous personalities were born on your birthday... Study your astrological sign and your personology profile... Your strengths, weaknesses, and major concerns will be illuminated while you are given practical advice and spiritual guidance. While you study your profile, you will find it hard to resist examining those of family, friends, colleagues, and favorite celebrities. No one who reads this book can feel left out, since each one of us has a birthday. The Secret Language of Birthdays may help to bring people to a better understanding of themselves and of others, including those living now, those who have gone before, and even those yet to come. The Secret Language of Birthdays, is truly a celebration of our differences and similarities as

human beings.” (<https://www.betterworldbooks.com/product/detail/the-secret-language-of-birthdays-9780670858576>; lesedato 21.02.20)

Kathrine Gyldenrose har blant annet publisert bøkene *Forening med tvilligsjelen*, *Den nye tidsalderes healing*, *Sjelens alkymi*, *Fargenes sjelsmagi* og *Lady Nada løfter frem Magdalenas visdom*. “Etter mange år som saksbehandler og sekretær i blant annet forsikringsbransjen, ble livet hennes tomt og lite utviklende. Hun kjente lengselen til å utvikle seg spirituelt og slippe den gamle veien av frykt, kontroll og forutsigbarhet, derfor sa hun ja til å slippe den gamle jobben og livet for å utvikle seg videre. Da hun var 30 år begynte hun å gå sin egen vei (sjelens vei) og utdanne seg i soneterapi, filosofi og metafysisk sonearbeid, øreakupunktur, sjelspeilmetoden og irisdiagnostikk. Ved siden av studerte hun i flere år teosofisk lære og åndsvitenskap for å utvide bevisstheten og forstå de åndelige lovene. I 1995 åpnet hun opp for en gammel healingkraft fra tidligere liv på Atlantis. Hun startet med håndspålegging og healing som i den gamle tiden. Lady mester Nada kom til Kathrine den tiden og siden den gangen har hun vært med henne i hennes spirituelle arbeid innad og utad. I 1997 åpenbarte mester Jesus seg for henne og hun fikk av han åpnet sin kanal til sin guddommelige sjel og nye forståelser om sin oppgave som sjelsterapeut og veileder i den nye tiden. Det innbefattet å kanalisere energier og informasjon, for å rense, løfte frem og skape forening mellom det feminine og maskuline, i personlighet og sinn i mennesker som fant veien til henne. Mester Jesus oppmuntret henne til å slippe den gamle håndspålegging og starte å arbeide ut fra den nye tiden – vannmannens tidsalder og starte en healingskole. Hun startet sammen med Rafael, Den nye tidsalderes esoteriske healingskole i 1999. I 2006 fikk de begge kontakt med erkeengelen Metatron og de startet Metatron engleterapi skole i 2009. I 2011 fikk de begge kontakt med rosemestrene fra Venus og startet en rosegruppe med rosearbeide for menneskene og jorden. Det er i dag åtte rosegrupper i Norge og Danmark. Kathrine har blitt undervist fra den åndelige verden og guides av sitt høyere selv, oppstegene mestre og erkeengler.” (<https://rosehjerteoslo.tripod.com/id20.html>; lesedato 14.02.24)

Gyldenroses bok *Sjelens alkymi* (2002) vil ta leseren med til “en verden av forvandling, der vi ser hvordan vi kan bruke de åndelige lovene til å forandre våre liv. Hun øser fritt av sine erfaringer som hun gjennom indre søken over mange år har foredlet til visdom. Hun har også opparbeidet seg en dyp forståelse av de åndelige lovene, gjennom de utallige mennesker som hun har hjulpet med healing og åndelig veiledning. Hun og hennes tvillingflamme kanalisere åndelige budskap fra de oppstegne mestrene flere steder i boken, og man vil få innsikt i en rekke åndelige prinsipper som: Å oppnå alkymi. Den feminine og maskuline kraften. Dualitet, separasjon og sammensmeltning. Ånd, sjel og materie. Kjærlighet og seksualitet. Mesterinnvielser. Elementalvesener. Alfa og omega. Arketypenes mønstre i fortid, nåtid og fremtid. Ukjent del av de kvinnelige disiplenes arbeide. Fargestrålenes alkymi. Karmarådets betydning for menneskene. Tempeldans i Rosetemplet på Atlantis. Øvelser for å øke bevisstheten.” (<https://rosehjerteoslo.tripod.com/roserteforlag.html>; lesedato 14.02.24)

Colette Baron-Reids *Tegn, varsler og orakelbudskap: Lær å samtale med åndens verden* (på norsk 2012) ble omtalt på denne måten av det norske forlaget: “Mirakler finnes overalt, ånden hvisker sine budskap om guddommelig veiledning og kjærlighet til deg når som helst du er villig til å lytte. Boken hjelper deg til å huske hvordan du skal gå inn i denne samtalen og forstå det språket som ånden har brukt helt siden tidenes morgen: tegn, varsler og orakelbudskap. Det vi forstår som overnaturlig, er en uutnyttet og misforstått dimensjon og ressurs som er naturlig tilgjengelig for oss alle. Forfatteren taler av personlig erfaring, fra hun var barn har hun sett og opplevd entydige beviser på at tid, rom og bevisstheten vår ikke er begrenset slik vi alle er oppdratt til å tro. Det er mer ved virkeligheten enn vi er i stand til å fatte. Vi er langt mer enn vi selv er klar over, og det samme gjelder den naturlige verden. Ånde verdenen er alltid villig til å konversere med oss dersom vi har et oppriktig ønske om å få kjennskap til den guddommelige vilje. Alt som skal til, er at vi vet hvordan vi skal lese tegn, varsler og orakelbudskap.” (https://www.cappelendamm.no/_tegn-varsler-og-orakelbudskap-colette-baron-reid-9788202358679; lesedato 27.10.22)

Anne Gjeitangers *Pistis Maria: Arven etter Maria Magdalena* (2014) er “en bok som hun sier er en kanalisering fra Maria Magdalena. [...] - Kanalisering er altså noe jeg har holdt på med i ti år. Og i arbeidet med *Peters rom* presenterte Maria Magdalena seg for meg for første gang. I hele mitt forfatterskap har jeg arbeidet med kvinner som mysterium og om kvinnelige arketyper eller mangel på sådanne, forteller hun. [...] - Det var med stor forskrekkelse og vantro at jeg skrev ned ting som jeg ikke tenkte ut; innsikter jeg var i stand til forstå, men som ikke var et resultat av min tanke. [...] - Det kan være vanskelig å akseptere at hun gir uttrykk for så menneskelige følelser, samtidig som hun har kontakt med gudinnen i seg og navngir gudinner fra en ikke-kristen tradisjon, blant andre Isis. Det må hun fordi det kvinnelige, guddommelige aspektet mangler innen kristen tradisjon.” (<http://www.vl.no/2.610/sier-hun-mottar-budskap-fra-maria-magdalena-1.15459>; lesedato 07.10.15)

Amerikaneren Terence McKenna skapte “a New Age stew with ingredients including flying saucers, elves and the I Ching. The essential seasoning was the psychedelic mushrooms that transformed his life and that he recommended – in “heroic doses” – for virtually everyone. [...] In lectures, in recordings and in five books, Mr. McKenna made his case for illegal substances that many experts consider highly dangerous. He had a grand theory: that psychedelic mushrooms are the missing link in the story of human evolution. Not until our primate ancestors began eating hallucinatory psilocybin mushrooms, he contended, did they begin to acquire human qualities. [...] Still others had big trouble with his self-consciously cosmic literary style. “I suffered hallucinatory agonies of my own while reading his shrilly ecstatic prose,” Peter Conrad wrote in *The New York Times* in a 1993 review of Mr. McKenna’s book “True Hallucinations,” published by Harper San Francisco. [...] He wrote four books in the early 1990’s. In addition to “True

Hallucinations,” they were “Food of the Gods” (Bantam, 1992); “The Archaic Revival” (Harper San Francisco) and “Dialogues at the Edge of the West,” written with Ralph Abraham and Rupert Sheldrake (Bear & Company, 1992).” (<https://www.nytimes.com/2000/04/09/us/terence-mckenna-53-dies-patron-of-psychedelic-drugs.html>; lesedato 18.09.20)

Tara Isabell Burtons bok *Strange Rites: New Religions for a Godless World* (2020) behandler det at “today’s Americans are embracing a kaleidoscopic panoply of spiritual traditions, rituals, and subcultures from astrology and witchcraft to SoulCycle and the alt-right. [...] The discussion ranges from the usual suspects, witchcraft and yoga, to the less so: SoulCycle and CrossFit.” (Joan M. Burda i <https://www.nyjournalofbooks.com/book-review/strange-rites>; lesedato 25.02.22)

Prinsesse Märtha Louise og Elisabeth Nordengs bok *Englenes hemmeligheter: Deres natur, språk og hvordan du åpner opp for dem* (2012) fikk dårlig kritikk av anmelderen Jon Rognlien: “De to englelærerne er blitt ertet for sine luftige løfter: Noen mener at det strider mot markedsføringsloven å tilby metoder for å komme i kontakt med engler. Denne gangen går de enda lenger. Forfatterne slipper løs sine sju yndlingsengler, og englene snakker selv, i lange, direkte sitater. Dette må være en verdenssensasjon! Ingen har vel før vært i stand til å gjengi englers tanker og utsagn direkte, uansett hvor sterk troen har vært. Men her får vi det. Slik taler for eksempel engelen Ariel: “Fargene er i seg selv like viktige, de bare skinner for å minne oss om ulike kvaliteter vi vil ta fram i livet. Slik er det med oss òg.” Englene snakker påfallende likt som forfatterne – det samme barnslige, insisterende, gjentakende og formløse språket. Pussig! Veslevoksnet og ugrammatisk sier englene Raziel og Ariel i kor: “Denne foreningen har igjen sammenheng mellom foreningen av himmel og jord i menneskene.” Her finnes ingen ondskap, ingen mangler du ikke selv kan ordne. Englene har bare ett mål – å hjelpe. [...] Men hvorfor er det da hemmelig? Hvis englene har hemmeligheter, slik bokas tittel antyder, vil englene da at disse hemmelighetene skal røpes av to driftige næringsdrivende i selvhjelpsbransjen?” (*Dagbladet* 17. februar 2012 s. 38) Til bøkene *Møt din skytsengel* (2009) og *Englenes hemmeligheter* (2012) ble det lagd to meditasjons-CDer.

“I bøkene Märtha Louise har gitt ut, stilles det ikke spørsmål om engler eksisterer – det slås fast at de gjør det. Bevisene for dette er fornemmelser, av nærvær, av en duft av roser. At det føles, betyr at det er virkelig. Samme visshet preger prinsessens tidligere utsagn om å kommunisere med de døde: “Også den kontakten kan vi opprette, hva tid som helst, når vi ønsker det”. Den som oppfatter dette som virkelighet, vil kunne se på seg selv som en hjelper og en forløser. Da blir det være opp til mer distanserte stemmer å påpeke at mennesker som sørger, er i en sårbar situasjon – og at dét å tilby dem kontakt med dem de har mistet, noe som vitenskapelig sett er umulig, er noe man ikke bør gjøre, særlig ikke for økonomisk kompensasjon.” (*Dagbladet* 11. juli 2014 s. 3)

Amerikaneren Durek Verrett har blitt kjent under navnet Shaman Durek. I 2019 ga han ut boka *Spirit Hacking: Shamanic Keys to Reclaim Your Personal Power, Transform Yourself, and Light Up the World*. “In Spirit Hacking, Shaman Durek, a sixth-generation shaman, shares life altering shamanic keys allowing you to tap into your personal power. You will banish fear and darkness from your life in favour of light, positivity and strength. Shaman Durek’s bold and sometimes controversial wisdom shakes loose our assumptions about ourselves and the world around us. He ultimately teaches us how to step fearlessly out of this Blackout (the age of darkness we are currently experiencing) and access a place of fierce empowerment by use of tools and techniques of timeless Shamanic tradition. This transformation is both personal and collective; as individuals step out of darkness and begin to experience the light, we bring our loved ones and communities out of the shadows as well. Shaman Durek inherited a rich legacy of ancient wisdom and now shares this knowledge for a modern context. He advises everyone from celebrities to royals. Spirit Hacking shatters readers’ complacency, giving them tools to navigate the tumultuous times in which we find ourselves. We will emerge from this period happier, lighter, and more vibrant than ever before. [...] Larger than life and with the presence of a true guru, Durek is a real deal prophet for the Now Age.” (<https://www.bokkilden.no/sjamanisme-paganisme-og-druidenes-laere/spirit-hacking-shaman-durek/produkt.do?produktId=20726717>; lesedato 10.12.19)

“Da Shaman Durek var fjorten år kom en trollmann kom inn på rommet hans. Den fløy rett gjennom ham, og brente et hull i kroppen hans. Da han lå i en blodpøl ble rommet fylt av en armé av engler. En av dem sa: “This is the child of light who has come to wake up the people?”. Hånd i hånd, forteller Durek, bekjempet de to de mørke kreftene med kniver og magiske våpen. [...] Ifølge Durek er vi fanget i Matrix, og står overfor dommedag, kalt The Blackout. Etter det store Blackout kommer det han kaller The Great Age. Riktignok bare for dem som har forstått at meningen med livet er “to lift and to shift, and to thrive”. Frelsen kan ifølge Durek også komme gjennom enkeltmenneskers altomfattende kjærlighet; Nelson Mandela, Martin Luther King, Mor Teresa – og Durek selv. Han forteller hvor mange liv han selv har reddet gjennom det han kaller “Lines of greater hugging”. Hans klemmer er nemlig ikke som andre klemmer, men dreier seg om å videreføre kroppens elektromagnetiske syntese. [...] Ved siden av sin skrudde verdensanskuelse, kommer Durek med tips til åndelige øvelser. Det kan dreie seg om å rense deg for slagg fra mange seksualpartnere. Det kaller nemlig på “succubier”, noen slags vesener fra underverdenen. Disse blir du kvitt gjennom å gni olje og en magnetisk stein på underlivet. Han gir også tips til “Shamanic harmonic Ninja sorcery”, som skal beskytte deg fra parasitter fra underverdenen. Han kan også opplyse om at kreft er selvpåført, og tilbyr behandling gjennom å spørre kreftsyke: “Why do you want this cancer?”. Durek innrømmer at noen da blir opprørt, men at dette er langt enklere med barn som har påført seg selv kreft. De svarer ærlig og redelig: “Because I don’t want to be here anymore.” [...] Han gir også tips til hvordan bli rik. Da skal du sette deg med bena i kors, hviske et pengemantra og visualisere dollartegnet med hendene i et blått magnetisk lys. Dette ritualet må

gjentas ofte for å lykkes. [...] Han forteller at han forsøkte å ta livet sitt som sekstenåring, og ble diagnostisert som både schizofren og bipolar. Han ble innlagt, men da han kom ut ble han reddet av hunden Dexter. Dexter hadde telepatiske evner og lærte Durek det han kaller en sjelesamtale.” (Cathrine Krøger i <https://www.dagbladet.no/kultur/gal-manns-tale/71711831>; lesedato 10.12.19)

“Da sykepleier Cathrine Krøger anmeldte boken til Durek Verrett, reagerte hun aller mest på påstanden om at barn påfører seg selv kreft. Nå er boken stoppet på norsk. Gal manns tale var tittelen på Krøgers anmeldelse av boken “Spirit Hacking” skrevet av Durek Verrett, som er kjæresten til prinsesse Märtha Louise. Krøger er både litteraturanmelder og sykepleier. “Jeg har lest mye rart opp gjennom åra, men ikke i nærheten av noe så vilt som dette”, skriver hun i anmeldelsen, der boken får terningkast 1. Durek, som kaller seg sjaman, skriver om sjamanisme og selvhjelp i boken. [...] Forlaget har nå bestemt at boken skal stoppes. Den stoppes også i Sverige. - All ære til Cappelen Damm som stopper boken. Men at ikke noen i forlaget har reagert før, er ganske sjokkerende. Jeg skjønner ikke hva de kan ha tenkt, sier Krøger. [...] Krøger påpeker at boken, som er utgitt på engelsk, er en ulykke for alternativ medisin: - Fordi det er så useriøst. Det viser seg at forlagene mer og mer spekulerer i å gi ut denne type bøker.” (<https://sykepleien.no/2019/10/sykepleiers-bokanmeldelse-stoppet-sjaman-durek/>; lesedato 10.12.19)

Terje Emberland og Arnfinn Pettersens bok *Fyrster i Tåkeland* (2001) handler om “kjente “tåkefyrster”, personer som på ulike vis har hatt innflytelse på marginale – og ofte ubehagelige – kulturstrømninger i nær og fjern fortid. Her er en salig blanding av okkultister, spiritister, heksejegere og nazistiske mystikere. [...] Noen av dem tilhører historiens kuriosakabinett, som “verdens ondeste mann”, Aleister Crowley og sir Arthur Conan Doyle – som faktisk var sin tids mest kjente spiritist og trodde fullt og fast på alver. Andre har fortsatt stor innflytelse, som Rudolf Steiner, Nostradamus og Joseph Smith, stifteren av mormonerkirken. Ellers møter vi Stalins hoffbiolog Trofim Lysenko, som mente Darwin tok feil og fikk sine motstandere sendt til Sibir. Vi stifter også bekjentskap med Guido von List og Adolf Lanz von Liebenfels, skaperne av den rasistisk-okkulte “ariosofien.” (<https://www.humanistforlag.no/boker/fyrster-i-takeland/>; lesedato 14.02.24)

Horoskop

Horoskop er tekster med spådommer om kjærlighetsforhold, familieliv, jobb, helse m.m.

Populariteten til denne sjangeren skyldes nysgjerrighet på hva framtiden vil bringe, hva “skjebnen” har bestemt, hvilke handlinger som vil bringe lykke eller ulykke osv. Et horoskop er et varsel om det som “står i stjernene” om kjærlighet, karrieremuligheter osv. for en person som er født i et bestemt stjernetegn. Teksten er ment som guide i hverdagen. Det finnes uke-horoskop, måned-horoskop,

årshoroskop osv., samt norske horoskop, kinesisk horoskop osv. Sjangerkontrakten tilsier at et horoskop er sakprosa, men er teksten likevel diktet?

Spanjolen Diego de Torres Villarroel publiserte i årene 1721-53 svært mye leste horoskoper skrevet på rim (Wittschier 1993 s. 169 og 189).

Eksempel på en horoskopbok er Lori Reids *Kinesiske horoskop* (1998)

“Kvinner med lav utdanning holder horoskopene i live. [...] I damebladene. Blant det faste stoffet bakerst har disse så godt som alltid et horoskop. Å lese horoskoper hører sammen med lav utdanning, med ungdom, og særlig med kjønn. For seks år siden fant forsøkerne Svein Sjøberg og Camilla Schreiner at oppsiktsvekkende 90 % av unge jenter leste horoskop, mot 36 % gutter. Et annet funn var at jo mer modernisert et land var, jo mer interesserte ble særlig jenter i emner som lå i skjæringspunktet mellom selvhjelp og alternativ religiøsitet. [...] Dette er dét som kalles Barnum-effekten, og som er en hang til å lese en generell beskrivelse og føle at den passer på oss selv. Begrepet stammer fra psykologen Bertram Forer, som i 1948 ga hver av studentene sine en personlighetsskisse og fortalte dem at det var en unik tilbakemelding på en personlighetstest de hadde tatt. Alle studentene fikk samme beskrivelse, og hver og en vurderte den som en presis analyse av seg selv. Britiske kvinner som tror på astrologi, har vist seg å likne kvinner som hører til samme stjernetegn som dem selv, i større grad enn de som ikke bryr seg. Beskrivelsen som hevder å være av dem selv, former selvforståelsen og selvformidlingen. Og både de som lager horoskopene, de som leser dem og de som fnyser av dem, vet at de lever i selvforståelsens og selvformidlingens gullalder.” (Inger Merete Hobbestad i *Dagbladet* 18. november 2013 s. 2)

“Her kan du læse dagens horoskop. Det er ingen forsikring, men du kan bruke det, som du ønsker. Du skal bare velge dit stjernetegn nederst på siden. Vi har sat det sådan op, at du kan læse et lille uddrag af dagshoroskopet for alle de tolv stjernetegn. [...] Vi kan dog ikke give dig en forsikring om noget – men hvem ved – måske er dagen idag noget helt specielt for én du elsker? Det kan være en fødselsdag, bryllupsdag, skolestart for din lille guldklump [...]. Mange mennesker læser andres horoskoper af ren og skær nysgerrighed, mens andre bruger informationen praktisk i deres relation til hinanden. Disse små bidder eller “previews”, som vi kalder dem, bliver opdateret dagligt – og vi sætter en ære i at have dagens horoskop klar, længe før dit vækkeur ringer! Husk at dagens horoskop ikke er en forsikring for hvordan, dagen vil forløbe. En forsikring herom ville kræve at vores astrolog, Ole ville kende fremtiden, hvilket ikke er og aldrig bliver tilfældet. Hvad vi dog kan give dig en forsikring om, er at vores horoskoper altid er unikke – og at de ikke er kopieret eller på anden vis bringes ved andre medier. Hvis du ser dagens horoskop fra Horoskopnettet.dk andetsteds, bedes du venligst kontakte os med det samme. Vores tilgang er at levere friske, nytydede horoskoper dagligt – for det mangler der i branchen. Så hvis du ønsker en forsikring om, at dit horoskop er tydet på dagen og ikke bare er det sædvanlige hurlumhej, som mange

af vores konkurrerende sider bringer, ja – så er du kommet til den rigtige side!”
(<http://horoskopnettet.dk/dagens-horoskop/>; lesedato 22.04.16)

“Horoskop er en moderne form for overtro som tradisjonelt var et forsøk på å hankses med problemer når ingen andre midler var tilgjengelige, i det minste ikke for den alminnelige befolkningen. [...] [Theodor W.] Adorno poengterer at troen på astrologien eksisterer som en bieffekt av skuffelsene over naturvitenskapenes manglende fremskritt. [...] Horoskopet tilbyr en behagelig form for behovs-tilfredsstillelse for dem som ikke har fått del i utdanningens privilegier, men like fullt kan delta ved å holde seg inne med de innvidde, kommenterer Adorno. [...] Astrologispaltens råd til leseren serveres som om deres liv utelukkende ble styrt fra kosmos, helt fritt for referanser til institusjoner, lovverket og – viktigst av alt – politikken.” (psykologiprofessor Ole Jacob Madsen i *Morgenbladet* 8.–14. februar 2019 s. 47)

Usikkerhet om Castaneda

“In the early 1970’s, the anthropologist Carlos Castaneda presented an experiential account of his journey as an apprentice to a Mexican Indian sorcerer. In *The Teachings of don Juan: A Yaqui Way of Knowledge* (1968), *A Separate Reality: Further Conversations with don Juan* (1971), *Journey to Ixtlan: The Lessons of don Juan* (1972), and other volumes, Castaneda recorded how his teacher, don Juan, helped him completely dismantle and reorganize his sensory experience. As a sorcerer, Castaneda claimed to encounter a world in which the most basic units of conventional “reality” is irrelevant, a world where he could fly like a crow, appear at several places at once, talk to coyotes, and catch spirits. The stories of Carlos Castaneda were among the most analyzed cultural events of contemporary times. In addition to being featured on the cover of the *Time* magazine, Castaneda became a focal point of intellectual circles composed of anthropologists, literary critics, philosophers, psychologists, physicists, and theologians. These scholars questioned whether Castaneda’s works were factual accounts or literary inventions.”
(Irmengard Rauch i Rauch og Carr 1980 s. 1)

Irmengard Rauch underviste på 1970-tallet “a course in a small midwestern college [i USA] on Carlos Castaneda. My first lecture presented material that “proved” the authenticity of Castaneda’s anthropological work. I reminded the class that Castaneda had received an MA and PhD from the Department of Anthropology at UCLA for his field research. All sceptical questions from the students were met with “convincing evidence” drawn from several books about the Castaneda phenomena (de Mille, 1976, 1980; Noel, 1976). The class session ended and stunned faces left the room wondering what it would mean to accept the proposition that such an alternative world of experience could be encountered. The second session began with an apology: I asked my students to forgive me for playing a trick on them. I announced that the Castaneda books were a hoax and that my aim in the previous session had been to show the class how easily they could be

persuaded by “authoritative” statements to accept an irrational story. Other evidence that I now introduced clearly “proved” the falseness of Castaneda’s account and suggested that he had borrowed ideas for his invented account from the psilocybic visions of the botanist Robert Gordon Wasson. I added that Castaneda had on numerous occasions admitted making up the whole thing. The class then discussed how they had been tricked into believing in the authenticity of the stories.” (Irmengard Rauch i Rauch og Carr 1980 s. 1-2)

“A week later I apologized again. This time I confessed to having previously deceived them by presenting a one-sided argument against Castaneda’s work in the same way I had earlier argued for its authenticity. I explained that it was necessary to set them up as I had so that we could reach a point where more profound questions could be articulated. Several problematic issues were now apparent: What criteria for distinguishing fact from fiction are inherent in particular contexts? Does the fiction–nonfiction dichotomy itself arise from a particular world view? How real is real? The value of Castaneda’s work is that it challenges any assumption of naive realism we may hold about our world. Consequently, we may be shaken up enough to begin examining how we participate in constructing a world of experience. The idea that we construct an experimental reality is exemplified by an account from Puharich (1962). He gathered a group of scholars and took them to India to observe a fakir. They all watched the fakir throw a rope into the air and climb it – the Indian rope trick. All of the scholars testified to seeing this take place. However, when the film of that event was viewed it was obvious that the fakir had thrown a rope into the air, the rope had fallen to the ground, and they had all stood there in silence. The individuals had constructed a world of experience that the film could never record.” (Irmengard Rauch i Rauch og Carr 1980 s. 2)

“The episode [med fakiren og tauet] suggests that there is no direct correspondance between an event occurring “outside” of us and our inner experience of it. Indeed, we may further propose that the world as each one of us knows it is entirely constructed by ourselves. I hold that this position of “naive solipsism” is as limited as the view that there is a real world out there which our senses internally model. A more encompassing view is to see each perspective – naive solipsism and naive realism – as only partial glimpses of the whole picture. Similarly, it is periodically fashionable for a scholar to claim that he has cornered truth. When the academic climate changes, he may then piously argue that there is no such thing as truth. I maintain that any position, perspective, conceptual frame of reference, or idea is a partial embodiment of a whole we can never completely grasp. The truth may snare us at times, but we can never snare truth.” (Irmengard Rauch i Rauch og Carr 1980 s. 2-3)

“I do not believe that anyone *fully* knows or can *ever* fully know the processes that account for personal and social change inside or outside of therapy. Rather, I see social science’s attempts to understand change as providing innumerable partial

models of therapeutic process. More often than not, these partial models are sorted into either/or dualities in which only one side of a distinction is held to be true, correct, or more useful. Battles between individual and family orientations toward treatment, experiential and strategic interventions, linear and recursive epistemologies, theory and practice, aesthetic and pragmatic perspectives, and so on, arise from this manner of drawing distinctions. My intention is to demonstrate that many of the distinctions therapists argue about are actually the two sides of a complementary relationship. In the most general sense, my purpose is to uncover patterns that connect both sides of these distinctions. The thread that weaves my ideas together is one that attempts to bridge dichotomies too long considered opposites. [...] We need not limit ourselves to asking “Do we make it all up?” or “Are our descriptions of experience real?” The more fascinating and comprehensive question is “How do we converge different perspectives, whether they be fact and fiction, formal understanding and practical action, or problem and cure?” ” (Irmengard Rauch i Rauch og Carr 1980 s. 3)

Litteraturliste (for hele leksikonet): <https://www.litteraturogmedieleksikon.no/gallery/litteraturliste.pdf>

Alle artiklene i leksikonet er tilgjengelig på <https://www.litteraturogmedieleksikon.no>